

[POSZKAPIĆ SIĘ *vb pf*

2 sg m praet -ś się poszkapił.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII(Cn; XVIII) – XVIII w.

Znaleźć się w niekorzystnej sytuacji; sua confessione se induere ac iugulare Cn: (nagł) Do Iana Kozakowicza. (-) A ty miły Kozaczkę/ bārzoś fię poškapił/ Ześ fię z Nizu do Litwy ná zdobycz pokwapił ŁaszczOkulary [I6].

Formacje współrdzenne cf POSZKAPIEĆ.

AL